

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

PARTEA I

Anul III — Nr. 24

LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 ianuarie 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
L E G I		
9.	— Lege privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului	1—2
11.	— Lege privind combaterea concurenței nelolale	3—4

L E G I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se înființează Institutul Român pentru Drepturile Omului, ca organism independent, cu sediul în municipiul București, avînd personalitate juridică.

Institutul Român pentru Drepturile Omului poate să-și constituie filiale.

Art. 2. — Scopul institutului este de a asigura o mai bună cunoaștere de către organismele publice, asociațiile neguvernamentale și cetățenii români a problematicii drepturilor omului, a modului în care drepturile omului sînt garantate în alte țări, îndeosebi în țările participante la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa.

Totodată, scopul institutului este să informeze opinia publică de peste hotare, organismele internaționale, în legătură cu modalitățile practice prin care drepturile omului sînt asigurate și respectate în România.

Art. 3. — Pentru realizarea acestui scop, institutul va desfășura în principal următoarele activități :

a) crearea, menținerea și funcționarea pentru toți utilizatorii a unui centru de documentare conținînd texte de convenții internaționale, legi, documente, studii și publicații referitoare la drepturile omului, precum și referințe bibliografice ;

b) informarea organismelor publice, a organizațiilor neguvernamentale și a cetățenilor, în special prin aducerea la cunoștința acestora a documentelor, practicilor și uzanțelor internaționale în domeniul drepturilor omului, inclusiv prin traducerea lor, atunci cînd este necesar ;

c) organizarea de programe de formare destinate îndeosebi acelor categorii de persoane care au răspunderi speciale pentru protecția drepturilor omului sau

pentru cunoașterea problematicii drepturilor omului în rîndurile unor largi categorii ale populației ;

d) furnizarea, la cerere sau periodic, de informații privind eforturile guvernamentale și neguvernamentale din România pentru a promova și proteja drepturile omului, ca și eforturile similare din alte țări, precum și angajamentele internaționale asumate de România și modul în care ele sînt îndeplinite ;

e) furnizarea de documentații, la cererea comisiilor Parlamentului, asupra aspectelor care privesc drepturile omului din proiectele de legi și alte probleme examinate în Parlament ;

f) efectuarea de cercetări privind diverse aspecte ale promovării și respectării drepturilor omului în România și pe plan internațional ;

g) publicarea unui buletin privind drepturile omului și asigurarea unei largi difuzări a acestuia, inclusiv prin traducere în limbi străine ;

h) organizarea de sondaje de opinie publică pe diferite aspecte, privind protecția drepturilor omului în România.

Art. 4. — Serviciile institutului sînt deschise tuturor utilizatorilor. Textele documentelor de bază și referințele bibliografice sînt difuzate gratuit sau cu plata numai a costului reproducerii.

Institutul va putea efectua cercetări, pe bază de contract, cu instituții sau organisme științifice și va putea elabora avize, la solicitarea unor foruri de specialitate din țară și din străinătate. Tarifele pentru astfel de servicii se vor stabili de conducerea institutului.

Art. 5. — Institutul va fi condus de un consiliu general, cuprinzînd reprezentanți ai grupurilor parla-

mentare, membri ai Comisiei pentru drepturile omului și cetățeanului a Senatului și Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale a Adunării Deputaților, precum și oameni de știință și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale din domeniul drepturilor omului, desemnați de birourile permanente ale celor două camere ale Parlamentului și validați de acestea.

Consiliul general va desemna dintre membrii săi un comitet director, format din 7 persoane : parlamentari, oameni de știință, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale și directorul executiv.

Comitetul director va asigura conducerea activității curente a institutului. Directorul executiv va reprezenta institutul ca persoană juridică, conform reglementărilor în vigoare.

Structura de personal a institutului este cea prevăzută în anexă, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 6. — Institutul va organiza, periodic, consultări și alte acțiuni comune cu organizațiile neguvernamentale din România, institutele de cercetări ale Academiei și alte organisme care desfășoară activități în domeniul drepturilor omului. El va stabili relații de colaborare cu institutele pentru drepturile omului sau organisme similare din alte țări, precum și cu organizații internaționale și regionale care desfășoară activități în do-

meniul drepturilor omului, și va organiza seminarii, simpozioane și alte acțiuni cu participare internă și internațională.

Art. 7. — Institutul va sprijini, cu specialiști de înaltă calificare, organizarea unor cursuri privind drepturile omului în principalele instituții de învățământ superior din țară. În cadrul acestor cursuri vor putea fi invitați pentru a prezenta expuneri și personalități ale vieții politice din diferite țări, specialiști cunoscuți prin preocupările lor pentru promovarea drepturilor omului pe plan mondial.

Art. 8. — Institutul se va conduce după regulamentul de funcționare care va fi aprobat de consiliul general. Rapoartele anuale ale institutului vor fi trimise spre informare Parlamentului.

Art. 9. — Cheltuielile institutului vor fi acoperite din bugetul Parlamentului.

În acest scop, vor fi prevăzute fondurile necesare începând cu 1 ianuarie 1991.

Institutul va putea accepta contribuții voluntare, donații, alte liberalități în regim de fundație.

Art. 10. — După doi ani de funcționare a institutului, organele de conducere vor prezenta Parlamentului un raport privind bilanțul activității și funcționării institutului, cu luarea în considerare în special a evaluării celor care au utilizat serviciile sale.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BIRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 28 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 ianuarie 1991.

Nr. 9.

ANEXA

INSTITUTUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE OMULUI

Director executiv (și șef al sectorului cercetare)

Director adjunct (și șef al sectorului informare și documentare)

Sectorul documentare și informare	Sectorul formare și pregătire a specialiștilor	Sectorul cercetare	Sectorul administrativ
— șef sector (directorul adjunct)	— șef sector	— șef sector (directorul executiv)	— șef sector (și contabil)
— redactor șef al buletinului	— 4 cercetători (cu practică profesională)	— 5 cercetători	— 2 secretar-dactilo
— redactor			— 1 administrator
— funcționar pentru relații cu publicul			— 1 șofer
— 2 documentariști-traducători			— 1 portar
			— 1 îngrijitor
Total personal : 5 persoane	5 persoane	5 persoane	7 persoane

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind combaterea concurenței neloiale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Comercianții sînt obligați să-și exercite activitatea cu bună-credință și potrivit uzanțelor cinstite.

Art. 2. — Constituie concurență neloială, în sensul prezentei legi, orice act sau fapt contrar uzanțelor cinstite în activitatea comercială sau industrială.

Art. 3. — Încălcarea obligației prevăzute în art. 1 atrage răspunderea civilă, contravențională ori penală, în condițiile prezentei legi.

Art. 4. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții încît să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni :

a) încălcarea de către persoanele fizice a interdicțiilor prevăzute de art. 36 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale ;

b) oferirea serviciilor de către salariatul exclusiv al unui comerciant unui concurent ori acceptarea unei asemenea oferte ;

c) dezvăluirea de către salariatul unui comerciant a unor date secrete privind activitatea acestuia, către un concurent ;

d) încheierea de contracte prin care un comerciant asigură predarea unei mărfi sau executarea unei prestații în mod avantajos, cu condiția aducerii de către client a altor cumpărători, cu care comerciantul ar urma să încheie contracte asemănătoare ;

e) încheierea de contracte prin care cumpărătorul ar urma să primească un premiu, care depinde exclusiv de o tragere la sorți sau de hazard ;

f) comunicarea sau răspîndirea în public de către un comerciant de afirmații asupra întreprinderii sale sau activității acesteia, menite să inducă în eroare și să-i creeze o situație de favoare în dauna unor concurenți ;

g) comunicarea sau răspîndirea, de către un comerciant, de afirmații mincinoase asupra unui concurent sau mărfurilor sale, afirmații de natură să dăuneze bunul mers al întreprinderii.

Comunicarea făcută confidențial este socotită un act de concurență neloială numai cînd autorul comunicării știa că faptele nu corespund adevărului ;

h) oferirea, promiterea sau acordarea — mijlocit sau nemijlocit — de daruri ori alte avantaje salariatului unui comerciant sau reprezentanților acestuia, pentru ca prin purtare neloială să poată afla procedeele sale industriale, pentru a cunoaște sau a folosi clientela sa, ori pentru a obține orice alt folos pentru sine ori pentru altă persoană în dauna unui concurent ;

d) deturnarea clientelei unui comerciant prin folosirea legăturilor stabilite cu această clientelă în cadrul funcției deținute anterior la acel comerciant ;

j) concedierea unor salariați ai unui comerciant, în scopul înființării unei societăți concurente care să capteze clienții aceluiași comerciant sau angajarea salariaților unui comerciant în scopul dezorganizării activității sale.

Contravențiile de la lit. a) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei, cele de la lit. b)—e) cu amendă de la 10.000 lei la 40.000 lei, iar cele de la lit. f)—j) cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.

Sanctiunea poate fi aplicată și persoanelor juridice.

Contravențiile se constată, la sesizarea părții vătămate, de către salariați anume împuterniciți de camerele de comerț și industrie teritoriale sau de Inspekția comercială de stat. Agenții constatatori aplică o dată cu constatarea contravenției și amenda.

Contravențiilor prevăzute la alin. 1 li se aplică dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 5. — Constituie infracțiune de concurență neloială și se pedepsește cu închisoare de la o lună la doi ani sau cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei :

a) întrebuintarea unei firme, unei embleme, unor desemnări speciale sau a unor ambalaje de natură a produce confuzie cu cele folosite legitim de alt comerciant ;

b) producerea în orice mod, importul, exportul, depozitarea, punerea în vînzare sau vînzarea unor mărfuri purtînd mențiuni false privind brevetele de invenții, originea și caracteristicile mărfurilor, precum și cu privire la numele producătorului sau comerciantului, în scopul de a induce în eroare pe ceilalți comercianți și pe beneficiari.

Prin mențiuni false asupra originii mărfurilor se înțelege orice indicații de natură a face să se creadă că mărfurile au fost produse într-o anumită localitate, într-un anumit teritoriu sau într-un anumit stat.

Nu se socotește mențiune falsă asupra originii mărfurilor denumirea unui produs al cărui nume a devenit generic și indică în comerț numai natura lui, afară de cazul cînd denumirea este însoțită de o mențiune care ar putea face să se creadă că are acea origine.

Art. 6. — Comerciantul care săvîrșește un act de concurență neloială va fi obligat să înceteze sau să înlătore actul și, după caz, să plătească despăgubiri pentru daunele pricinuite.

Art. 7. — Acțiunile izvorînd dintr-un act de concurență neloială sînt de competența tribunalului locului săvîrșirii faptei sau în a cărui rază teritorială se găsește sediul pîrțitului sau inculpatului ; în lipsa unui sediu este competent tribunalul domiciliului pîrțitului sau inculpatului.

Art. 8. — Acțiunea penală, în cazurile prevăzute de art. 5, se pune în mișcare la pîngerea părții vătămate ori la sesizarea camerei de comerț și industrie teritoriale sau a altei organizații profesionale.

Art. 9. — Dacă vreuna dintre faptele prevăzute de art. 4 sau 5 cauzează daune patrimoniale sau morale, cel prejudiciat este în drept să se adreseze instanței competente cu acțiune în răspundere civilă corespunzătoare.

Dacă fapta prevăzută de această lege a fost săvârșită de un salariat în cursul exercitării atribuțiilor sale de serviciu, comerciantul va răspunde solidar cu salariatul pentru pagubele pricinuite, afară de cazul în care va putea dovedi că, potrivit uzanțelor, nu era în măsură să prevină comiterea faptei.

Persoanele care au creat împreună prejudiciul răspund solidar pentru actele sau faptele de concurență neloială săvârșite.

Pentru luarea unei măsuri ce nu suferă amânare se pot aplica dispozițiile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă.

Art. 10. — Prin hotărârea dată asupra fondului, instanța poate dispune ca mărfurile sechestrate să fie vândute, după distrugerea falselor mențiuni.

Din suma obținută în urma vânzării se vor acoperi mai întâi despăgubirile acordate.

Art. 11. — O dată cu condamnarea ori obligarea la încetarea faptei ilicite sau repararea daunei, instanța poate obliga la publicarea hotărârii, în presă, pe cheltuiala făptuitorului.

Art. 12. — Dreptul la acțiune prevăzut de art. 9 se prescrie în termen de un an de la data la care păgubitul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dauna și pe cel care a cauzat-o, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

Art. 13. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă sau, după caz, ale Codului de procedură penală.

Art. 14. — Dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor fizice sau juridice străine care săvârșesc acte de concurență neloială pe teritoriul României.

Art. 15. — Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Senăt în ședința din 23 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BIRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 28 ianuarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DĂN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea privind combaterea concurenței neloiale și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 ianuarie 1991.

Nr. 11.

EDITOR ; PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163 telefon 68.55.58.

Prețul 2 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24/1991, conține 4 pagini.